

מסופר על התלמיד של החוזה מלובלין שחי בעוני עצום והיה צריך להשיא ילדיו ולא היה לו כסף, הפצירה בו אשתו שיסע לאחיו העשיר ויבקשהו כסף, בלית ברירה הסכים, כשעמד לצאת חזר בחזרה לביתו פתח הגמרא וישב ללמוד, שאלה אותו אשתו מה קרה? אמר לה: עשיתי חשבון שאני נוסע לאח שלי ואיני יודע אם הוא חי או לא, ואם כן מי אמר שהוא עדין עשיר, ואם כן מי אמר שירצה לתת לי כסף, והרי הרבוננו של עולם בטוח שהוא חי, בטוח שהוא עשיר רק מי אמר שרוצה לתת לי, אז אני אתפלל והרי הוא מקבל כל התפילות, לאחר כמה ימים עבר פריץ גוי והפקיד אצלו כסף לזמן קצר אך בסוף לא בא לבקשו ואותו יהודי התעשר. ו. *אברהם- בקר, שחרית *יצחק- צהרים, מנחה *יעקב- ערב, ערבית.